

Üksimene tük, mis Tamme Peetrise valitsuse algamisel ete tuli, olid rõuged, mis — kes teab kust siisse saantud — ühes talus faks inimest sängi pannud. Et furi töbi sealt laiemale ei peaseks liikuma, anti fogukonna valitsuse poolt sedamaid findlat fäsku, rahwa läbistiku käimist töbe perega wähendada. Iga wõõra pere inimesele feelati sinna minna, ehk kelle tallitus siiski teda sundis sinna minema, ei tohtind mite tupa astuda, waid pidi kas õue peal, ehk veel parem wärawa ees rõuge töbioste majarahwaga rääkima, aga mite nende fülsge puutuma. Need, kellel haigedeega tegemist ei olnud, pidid ennast eemal hoidma ja iseäranis üks mõistlik wana inimene haigede tallitamist toimetama. Haigid kästti enam wilus kui ülesliig soojas kambriis hoida ja iga päär wärsket tuuleööksu tupa lasta. Töobi juhtus õnnekorral kerge olemia, nõnda et arsti abi piljotarvis ei läinud. Nega mõõda saiwad haiged terveks, ilma et töobi ennast laiemale oleks lahutanud. Et teiste inimeste fülsge hakavad töbed arvast nii kitsas piirkos, saugemale minemata ärafustuwad, tulub enam õnnes arwata, kui fogukonna wanema hoolekandmise rehnung peale sirjutada; siiski on töö, mis iga tähespaneja nääb, et meie mõistlikul viisil töbede väljalahutamist wõdim wähendada. Saaksid igas kohas, kus rõuged ennast näitavad, töbisid teistest inimestest äralahutud, siiski ei ulataks töbi ias nii kaugese, kui seal junnib, kus midagi nende varjamiseks ei tehta. Käsu järel peawad niisugused töbed, kus neid liikumas, sillakohtu ülesantama, mis sagedast wäst tehakse, kui juba rohkem inimesi haigeks jáänud. Mõned jätawad ülesandmist sellepäras

tegemata, et töhiu poolt Kreisstohter wälja ei saadedaks, mis wäiale kütthobuuste kulu teeb. Alga kui fogukonna valitsusel ise viibimata nõnda teeksiwad, kuda ülemal kuulsume, siiski ei saaks sillakohту töhtri saatmisega palju ias toimetust olema, waid fogukonna valitsus sirjutaks omalt poolt: „Meil on seal ja seal talus faks ehk rohkem inimest haigeks jáänud rõugede käte, mispäras tõbioste ja tewedede wäbel kõik läbistiku käimine kinni pandud on, et tibi kaugemale ei peaseks, sellega oleks kõik tehtud. Üks teine juhtumine, mis kül fogukonna uue valitsisse ei puutunud, ommitergi aastal 1867, kellest siin förleme, ***i wälas etetuli, oli talumaade müümine, nõida et kuni rentniku forraga pärüs, omaniku setisusega astusiwad ja faks talu veel wõõra ostjatele omaüks saiwad. Teine neist wiimastest, meie wana tutaw, Jüri Pelliupap oli, suida juba tema minewa aastastest jutust näitas, kia talust lahkunud ja oma vanemate noabriisse pesa aset walmistanud. Üks ainuke neist kahelkast ostjast jõudnud oma rahaga talusinda kohe wäljamaks, et mite kopifat wõlga ei jäanud. Teised toonetasiwad osmisse kaupa rentkassa laenu ibiga, ehk jäiwad ühe osa hindu müüjale wõlga, mis hiljem aast aastalt äratasuti. Need, kes rentkassast, rohkem ehk wähem oma ostetuid talude peale laenasiwad, pidid wõlga nõnda tasuma, et niiskaua intressid maksiwad, tunni intresside maksmine kapitali wõlga ühes mahastunud. Niisugune intresside maksmine paarkümmend aastat järgmiste näitab esimedes filmapilgul kül nature ränk, aga ränkus lähäh kohe fergemaks, kui meeles tuletame, nii ja nii mitme aasta pärast lõpewad kõik mak-